

Tas nav ceļš, tā ir katastrofa!

→ 1. lpp.

Tā par ceļu Nereta—Grīcgale—Ērberģe saka ikviens, kuram pēdējā laikā nācies braukt kādu gabaliņu pa šo ceļu. Diemžēl, lasot atbildīgo institūciju atbildes uz jautājumu, kad šo ceļu varētu salabot, zūd pēdējā cerība.

AGITAS GRĪNVALDES-IRUKAS
TEKSTS UN FOTO

Dubļos "līdz ausīm"

Par sociālo tiklu hitu pagājušajā nedēļā kļuva Agņa Koklevska uzņemta fotogrāfija ar dubļos nogrimušo piegādes kompānijas "Smart post" busiņu, kuru Agņim pašam izvilkt no dubļiem neizdevās. Pēc krietnas gaidīšanas tika atrasts traktors, kas busu izvilkā. Agņis skumīgi stāsta, ka tā ir ikdiens tiem, kuri dzīvo posmā no Pilskalnes līdz Ērberģei. Ceļa kopējais garums ir aptuveni 35 kilometri, pirms trīs gadiem pirmajiem desmit kilometriem no Neretas līdz Pilskalnei tika veikta dubultā virsmas apstrāde, un šis posms ir apmierinošs un normāli izbraucams. Uzņēmums "Latvijas Valsts ceļi", kura pārziņā ir viss šis ceļš, uz katru jautājumu, kad tas beidzot tiks salabots, atbild, ka arī pārējais ceļa posms ir apmierinošs kārtībā un tā uzturēšana tiek veikta atbilstoši noteiktajai klasei. Šī atruna vietējos pamatīgi sanikņojusi, jo kā gan ceļu var vērtēt kā apmierinošu, ja pa to nav iespējams normāli izbraukt. Ja vēl pirms dažiem gadiem šāda situācija bija jāpasa nedēļu rudenī un pavasarī, tad tagad apgrūtināta braukšana ir neatkarīgi no gadalaika, jo situācija ar katru gadu tikai pasliktinās.

Autobuss paliek pusceļā

Pa šo ceļu katru darba dienu no rīta un pēcpusdienā kursē satiksmes autobuss, kurš nogādā bērnu Mazsalves pamatskolā. Pagājušajā nedēļā sliktā ceļa dēļ visu maršrutu izbraukt nebija iespējams, līdz ar to daļa skolēnu no Pilskalnes puses bija spiesti palikt mājās. Dažus bērnu skolā nogādāja vecāki, bet daļa uz skolu netika. Autobusa vadītājs Aivars, kurš arī pats dzīvo šī ceļa malā Mēmele, atzīst, ka pirmo reizi nespēj izbraukt visu maršrutu. "Šis ceļš kārtīgi remontu nav redzējis kopš padomju laikiem, tas jau ir vismaz pusmetru zemāks par ceļa malā esošajiem laukiem, ceļa malas apaugušas, grāvji netīrīti, aizauguši. Ir vairāki posmi, kas pavasarī regulāri applūst. Bet te taču dzīvo cilvēki, uz skolu no rītiem pilns autobuss bērniem," stāsta autobusa vadītājs.

"Ātros" gaida stundu

Bieža atruna, nosakot ceļa prioritāti, ir satiksmes intensitāte, un šis ir viens no tiem ceļiem, kurš tiek definēts kā zemas intensitātes. Arī par to vietējie ir nikni. Tie, kas dzī-

NEVIENS NAV IEINTERESĒTS RISINĀT PROBLĒMU pēc būtības, tikai atraktās. Astonu gadu laikā, kopš sociālās aprūpes centra "Latgale" vadītāja Aija Lapiņa cinās par ceļa sakārtošanu, ar vēstulēm un atbildēm sakrājušies krietna kaudzīte.

vo, strādā un ikdienā brauc pa šo ceļu, uzskata, ka satiksmes intensitāte no Pilskalnes virzienā uz Ērberģi ir krietni lielāka nekā Neretas virzienā, kur vietējā pašvaldība un Zemgales plānošanas reģions lēma ieguldīt naudu, kas tika atvēlēta ceļu sakārtošanai saistībā ar novadu reformu.

Šī ceļa malā atrodas valsts sociālās aprūpes centra "Latgale" filiāle "Mēmele", kas ir lielākais darba devējs un viens no lielākajiem nodokļu maksātājiem tuvākajā apkārtnē. Taču to, lemjot par ceļa nozīmīgumu, neņem vērā. Te ikdienā uzturas 180 klientu ar smagiem un ļoti smagiem garīga rakstura veselības traucējumiem, un kopā ar centra "Latgale" administrāciju ir ap 150 darbinieku. Lielai daļai no viņiem dienā jānāro ceļš uz darbu gan no Ērberģes, gan Pilskalnes puses. Tāpat ikdienā uz centru tiek piegādāti produkti, medikamenti, kurināmais un citas centra ikdienas darbām nepieciešamas lietas. "Mēmeles" vadītājs Laimonis Klimovičs atklā, ka saņēmis telefona zvanus no piegādātājiem, ka pa tādu ceļu nebrauks. Pagājušajā nedēļā kādam centra iemalniekam bija nepieciešama neatliekamā medicīniskā palīdzība, kas gaidīta stundu. Pat grībēdami, medīķi pa šādu ceļu līdz "Mēmelei" ātrāk nokļūt nevar. "Ātrā palīdzība" uz pansionātu tiek saukta gandrīz katru nedēļu, arī centrs savus klientus regulāri ved uz ārstniecības iestādēm.

Sarakste turpinās, rezultāta nav

Pieci kilometri, 15 minūtes, vidējais ātrums — 20—30 kilometru stundā — šie dati raksturo pārvietošanu pa tiem ceļiem, kur vēl nav izveidojušās neizbraucams dubļu vannas, bet ir tikai bedres. Pagājušajā nedēļā, braucot uz cen-

Katrā ziņā šī nav tā iestāde, kas noteiktu pašvaldībai, vai tai ir jāpārņem kāds ceļš vai nav. Juridiski tas ir piederīgs valstij un tai arī par šo ceļu ir jā rūpējas.

ANDRIS ZĀLĪTIS,
AIZKRAUKLES NOVADA DOMES
PRIEKŠSĒDĒTĀJIS VIETNIEKS

tru, par to bija iespēja pārliecināties arī pašai. Sākumā vēl mēģināju lai pot starp bedrēm, bet jau pēc brīža sapratu, ka tas nav iespējams, jo nav tādas vietas, kur to nebūtu.

Valsts sociālās aprūpes centra "Latgale" direktore Aija Lapiņa stāsta, ka par ceļa sakārtošanu cinās jau astoņus gadus. Sakrājušies krietna kaudzīte ar dažādām instancēm sūtītājiem vēstulēm un saņemtajām atbildēm, tikai rezultāta nav. "Regulāri rakstām vēstules Satiksmes ministrijai, "Latvijas Valsts ceļiem", rakstījam arī Aizkraukles novada pašvaldībai. Ja pirmie divi atraktās, tad no pašvaldības atbildi joprojām nesam saņēmuši," stāsta A. Lapiņa. Iepriekš "Latvijas Valsts ceļi" rakstījuši, ka ceļš ir apmierinošs, taču izvērtējot satiksmes intensitāti, tā remonta nav prioritāte, un perspektīvs tiks izvērtēta iespēja tā remontu

iekļaut nākamajā plānošanas periodā. Pēdējā vēstulē norādīts, ka līdz 2027. gadam nevienā plānā šī ceļa remonts nav paredzēts. "Ja tas jau šobrīd nav izbraucams, kas notiks vēl pēc dažiem gadiem? Diendienā uz darbu centrā brauc vismaz 40 transporta vienību no visām pusēm. Cilvēki kooperējas, lai nokļūtu darbā. Tāpat visas piegādes. Šeit visu laiku ir transporta kustība, nesaprotu, kā var atrunāties, ka nav noslodzes," saka iestādes vadītāja. "Mēs jau neprasām asfaltu, pietiktu, ka salabotu grants segumu, noņemtu apaugumu, iztīrītu grāvjus un ceļmalas, lai ir kur ūdenim notecēt un tas nekrātos uz ceļa," piebilst filiāles "Mēmele" vadītājs Laimonis Klimovičs, kurš uz darbu brauc no Neretas.

Skumja nākotne

Diemžēl perspektīvas nav iepriecinošas. Sīzētu par šo ceļu veidoja arī televīzijas raidījums "Bez tabu" un uzņēmuma "Latvijas Valsts ceļi" atbildēja tajā skanēja šādi: "Jūsu norādītais ceļš posms ir zaudējies valsts ceļa funkcijas un ir nododams pašvaldībai. Pašvaldībai tas ir jāpārņem un jāizvērtē vai tas ir prioritārs konkrētās pašvaldības ceļu tīkla ietvarā un ja tas tā ir, jāiegulda tajā līdzekļi." Satiksmes ministrijas atbilde "Staburagam" par šo ceļu ir izvērstāka, taču arī nav iepriecinoša: "Saprotam situācijas nopietnību. Diemžēl situācijā, kad jau ilgstoši autoceļu būvniecībai un uzturēšanai finansējums nav pietiekams, uzlabojumi ir vajadzīgi arī uz daudzjiem citiem valsts autoceļiem. Remontdarbu veikšanai valsts autoceļi tiek vērtēti pēc to stāvokļa, gada vidējās diennakts intensitātes un citiem kritēri-

jiem, arī administratīvi teritoriālās reformas un notiekošās skolu tīkla reformas. Tie ceļi, kuri tiek remontēti par valsts budžeta finansējumu, ir ar būtiski lielāku satiksmes intensitāti un savieno ar vairākām skolām, iestādēm vai pagasta pārvaldēm. Lai rastu risinājumu, visām iesaistītajām pusēm jāvienojas par papildu kritēriju ieviešanu, lai nodrošinātu kvalitatīvus ceļus pieklūstamībai sociāli svarīgām iestādēm un institūcijām, tostarp pansionātiem. Vienlaikus ar papildu kritēriju noteikšanu jārisina arī jautājums par finansējuma palielinājumu. Ņemot vērā administratīvi teritoriālo reformu un, izvērtējot visu autoceļu atbilstību Likumam par autoceļiem, konstatēts, ka valsts vietējais autoceļš V932 Nereta—Grīcgale—Ērberģe neatbilst valsts autoceļa statusam, jo nesavieno novada administratīvo centru ar pilsētu, apdzīvotām teritorijām, kurās atrodas pagastu pārvaldes, ciemiem vai citiem valsts autoceļiem vai savā starpā atsevišķu novadu administratīvo centrus. Jēbkurā gadījumā, valsts ceļu uzturēs līdz pašvaldība to pārņems."

Vispirms lai salabo!

Sociālās aprūpes centra vadība un darbinieki ir šokā, ka valsts uzskata, ka iestāde, kurā uzturas tik liels pacientu skaits un strādā tik daudz darbinieku, nav ievērojams cēlonis. "Valsts mums ir deleģējusi sniegt sociālās aprūpes un rehabilitācijas pakalpojumu, taču nespēj nodrošināt priekšnosacījumus, lai varam darīt to kvalitatīvi. Esam lūgusi arī Labklājības ministrijas iesaisti, kas no savas puses izdarījusi visu, ko varējusi," stāsta A. Lapiņa. Viņa piebilst — tā kā pašreizējais labklājības ministrs Uldis Augulis ir bijis arī satiksmes ministrs, viņš ļoti labi izprot situāciju. U. Augulis "Staburagam" saka: "Pirms vairāk nekā pieciem gadiem, kad biju satiksmes ministrs, tika atrasts finansējums, lai remontētu šo ceļu posmu, taču satiksmes ministra Tāla Linkaiša laikā šis ceļš tika izņemts no remontējamo ceļu saraksta. Ceļš ir nolāists un neizbraucams. Esmu jau runājis ar pašreizējo satiksmes ministru un runāšu atkal, lai rastu risinājumu un saremontētu ceļu jau šajā gadā."

Tīkpat dusmīgs par Satiksmes ministrijas un "Latvijas Valsts ceļi" atbildi ir arī Aizkraukles novada domes priekšsēdētājs vietnieks Andris Zālītis, jo nekādu oficiālu sarunu vai sarakstes par šī ceļa pārņemšanu pašvaldībā nav bijis. "Katrā ziņā šī nav tā iestāde, kas noteiktu pašvaldībai, vai tai ir jāpārņem kāds ceļš vai nav. Juridiski tas ir piederīgs valstij un tai arī par šo ceļu ir jā rūpējas." Pašvaldībā uzskata, ka valstij vispirms savs ceļš ir jāsalabo un tikai tad var runāt par pārņemšanu. ♦

MAF
Mediju atbalsta fonds

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par materiāla saturu atbild laikraksts "Staburags".